

om Ordet, er det for en personlig Bemærkning, jeg ønsker at henvende til det ærede Medlem fra Odder (Veth-Gspensen). Det ærede Medlem vilde nemlig i Dag komme bort fra det Indtryk, det gjorde paa ham i Gaar, at jeg citerede et lille Skrift, som jeg nu har gjort mit til at gøre saa berømt som muligt, ved at sige, at jeg har citeret ham urigtigt. Det ærede Medlem sagde, at jeg, idet jeg gjorde opmærksom paa, at der i hans lille Skrift stod, at han stemplede Talen om Grundlovstroffab som Fraiser, som store Ord, at jeg havde udeladt de Ord: „i denne Forbindelse“. Det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem har gjort mig Uret. Jeg har netop citeret det ærede Medlem loyalt og rigtig, og jeg henviser til Rigsdagstidenden Sp. 1696. Der vil man se, at den imod mig rettede Bestyldning er fuldstændig urigtig. Naar det ærede Medlem opfordrede mig til, at jeg skulde udgive et nyt Dplag af hans Bog, saa kan jeg ikke imødefomme ham deri, thi det ærede Medlem har udgivet Bogen paa eget Forlag, og jeg vil ikke gaa det ærede Medlem i Næringen. Men nu, da jeg har reklameret saa godt for det ærede Medlems Skrift, antager jeg, at han selv vil foranstalte et nyt Dplag.

levet grundlovstridig efter Mindretallets Mening, og det maa, efter min Mening, være rigtigt, at bøde paa disse Ubilligheder. Der er ærede Borgere her i Kjøbenhavn, som tage saa stærkt paa Vese angaaende denne Sag, at der bliver sendt anonyme Skrivelser her ind til os, hvori vi opfordres til at tage vor Samvittighed med paa Raad ved denne Sags Afgørelse, og det er netop, fordi jeg har faaet et saadant Brev, at jeg har villet udtale min Anskuelse om dette Forhold. Jeg vil da sige, at hvis det skulde være grundlovstridigt, at man søger at bøde paa disse Forhold her i Kjøbenhavn, paa disse store Kredse, saa de blive mere i Overensstemmelse med Grundloven, maa vi lade Kjøbenhavnerne høre det gamle Ord: Ukat er Verdens Bøn. Hvis det nemlig ikke havde været for at bøde paa de nuværende Tilstandes Urimelighed, vilde dette Forslag næppe have ligget paa Tingets Bord. Jeg vil kun bringe i Kjøbenhavnernes Erindring, at det, der skal ske her, er til deres Fordel. Med Hensyn til det grundlovstridige er jeg derhos tværtimod overbevist om, at vi nu komme over i mere retfærdige og billige Forhold end dem, vi med Hensyn til dette Spørgsmaal hidtil have levet under, og derfor stemmer jeg for Forslaget.

Wistoft: Det er kun for nogle ganske korte Bemærkninger, jeg har forlangt Ordet. Hvad der giver mig Anledning dertil, er de Udtalelser, jeg hørte af det ærede Medlem fra Ringsted. Det ærede Medlem mente, at Medlemmerne her i Salen vilde blive nedværdigede ved at stemme saaledes, som han troede, at de og de Medlemmer vilde stemme. Det er et noget vel stift Udtryk at bruge over for Medlemmer her i Tinget, og jeg vil tillade mig at protestere dertil. Der er her i denne Sal med stor Alvor, særlig nu sidst fra den ærede Ordfører for Mindretallet, blevet staaet stærkt paa det grundlovstridige, der vilde ligge i Vedtagelsen af dette Forslag. Jeg er derfor nødt til over for disse Udtalelser at motivere min Afstemning og tilkendegive mine Anskuelser om dette Forhold. Jeg skulde tro, at man her i dette Ting har siddet paa grundlovstridig Maade i mange Aar, hvis det da er rigtigt, som her udtales. Der er kommet Valgklager fra de store Kredse her i Byen. De ere gentagne Gange blevne bedømte af den Kommission, som bedømmer Valgklagerne, og den har ikke taget Hensyn til, at der var 140,000 i en Kreds og 80,000 i en anden. Disse Valg har Kommissionen godkendt, skønt de, efter Mindretallets Ordførers Anskuelse maa have været grundlovstridige. Vi have i Hensyn til Grundlovens § 32 i mange Aar

Veth-Gspensen: Jeg har bedt om Ordet for at gøre det ærede Medlem fra Årsens (M. Bernsten) min Undskyldning, fordi jeg af Banvare kom til at udtale noget, der ikke var absolut rigtigt. Det laa i, at jeg ikke havde faaet Rigsdagstidenden. Det var de kriminelle Ord: „i denne Forbindelse“, jeg troede, der manglede. Men dem havde det ærede Medlem imidlertid oplæst. Jeg havde ikke hørt dem. Jeg forstaa saa kun ikke, hvorfor det ærede Medlem oplæste dem, for saa tjente Oplæsningen, jo kun til yderligere at vise, at jeg er fuldstændig i Konsekvens med min Fortid. Men naar det ærede Medlem siger, at jeg gjorde ham Uret ved at sige, at han ikke citerede rigtig, da tager det ærede Medlem for øvrigt fejl. Jeg sagde ikke, at det ærede Medlem ikke citerede rigtig, men jeg sagde, at det ærede Medlem har sprunget noget over. Det vil det ærede Medlem dog vel ikke nægte. Han læste jo ikke hele Bjecen op, der var jo enkelte Linier, han lod være fri.

Bernsten: Det er ganske rigtigt, at jeg ikke læste hele Bjecen op, for det vilde have været for meget af det gode, men det er heller ikke det, jeg har anket over, at det ærede Medlem har bebrejdet mig, men jeg har anket over, at det ærede Medlem